

ایمانی که بخواهد با فقر از بین برود، می‌تواند ایمان نام بگیرد؟

شماره پرسش: ۱۱۰۸۲

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۳/۱۰/۱۵ ۰۶:۰۰:۰۰

متن پرسش

سلام: حضرت استاد آیا احادیثی نظیر «كَادَ الْفَقْرُ أَنْ يَكُونَ كُفْرًا» و یا این که امیرالمومنین «علیه‌السلام» به فرزندشان محمد حنفیه فرمودند من برای تو از تنگدستی می‌ترسم... و این که اگر فقر از درخانه‌ای وارد شود، ایمان از در دیگر خانه می‌رود، صحیح است؟ و آیا به‌طور کلی رابطه‌ی بین فقر و ایمان مانند جَنِّ و بسم الله است و قابل جمع نیست؟ آخر؛ ایمانی که بخواهد با فقر از بین برود، می‌تواند ایمان نام بگیرد؟ و اصلاً مگر یکی از ابتلائات از ناحیه‌ی خداوند نمی‌تواند فقر باشد؟ اصلاً فقر به چه معناست؟ آیا با توجه به ظرفیت انسان‌ها موضوع مختلف است؟ یا علی

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین‌طور که متوجه شده‌اید ایمان انسان‌های معمولی در بستر فقر به مشکل می‌افتد، ولی به گفته‌ی آیت‌الله جوادی «حفظه‌الله» عموماً پیامبران، فقیرترین مردم روزگار خود بودند، ولی هرگز مشکلی در ایمان نداشتند. موفق باشید